

og der er, efter Kommissionens Formening, ikke ifølge de her omhandlede Tilfælde's særegne Beskaffenhed nogen Grund til for deres Vedkommende at opstille nogen anden, ogsaa fra de hidtil gjældende Bestemmelser i Fd. 1840 afvigende, Regel.

Til 29de Kapitel.

(Om Brandstiftelse.)

Med den nugældende Fd. 26 Marts 1841, til hvilken Kommissionen ved Affattelsen af nærværende Kapitel særligt har taget Hensyn, har man anseet det rettest at skjelne imellem forskjellige, mere eller mindre strafværdige, Arter af Brandstiftelse, efterfom det Moment, der væsentlig kvalificerer denne Forbrydelse, nemlig Faren for Menneskeliv, udstrakt Ddelæggelse eller Forstyrrelse af den almindelige Fred og Samfundsorden, ifølge Beskaffenheden af de Gjenstande, hvorpaa der sættes Ild, og andre Omstændigheder er tilfede i større eller mindre Grad. I Dvereensstemmelse hermed skjelnes der imellem Ildspaaføttelse paa Huus eller Skib og paa Skov, Tørvemose, Tømmerforraad, Kornstakke o. s. v.; den førstnævnte Art af Brandstiftelse deles imidlertid fremdeles i 2 Klasser, efterfom den enten finder Steb under saadanne Omstændigheder, at der er aabenbar Fare for Menneskeliv, eller Oprør, udstrakt Ddelæggelse o. s. v. derved tilsigtes befordret, eller disse kvalificerende Momenter ikke særligt ere tilstede, og i Righeg hermed udskilles endvidere af den anden Art af Brandstiftelse, paa Skov, Tørvemose o. s. v., de Tilfælde, der ere forbundne med de nævnte kvalificerende Momenter, idet de undergives Straffebestemmelserne angaaende den kvalificerede Klasse af Brandstiftelse paa Huus eller Skib. Der bliver herefter egentlig 3 Klasser af Brandstiftelse: paa Huus eller Skib, eller paa Skov, Brændeforraad, Kornstakke o. s. v. under oftnævnte kvalificerende Omstændigheder (Udkastets § 276 og § 278 2det Stykke), paa Huus eller Skib under andre Om-

stændigheder (Udkastets § 277), og paa Hytter eller Skure, Skov, Tørvemose, Tømmer- eller Brændeforraad, Kornstakke og deslige (Udkastets § 278). En Ildspaaføttelse paa enkelte Gjenstande af endnu ringere Betydning end de sidstnævnte, t. Ex. paa enkelte Løvsøregjenstande, skjønt derimod overhovedet ikke at høre ind under Begrebet om Brandstiftelse, forsaavidt der ved saadan Ildspaaføttelse i og for sig ikke synes at kunne være Tale om hiint ovenfor antydede Moment af Almeensfarlighed, der karakteriserer Brandstiftelsen som en egen Forbrydelse, hvilket dog naturligtvis ikke udelukker, at sliq Ildspaaføttelse kan fremtræde som Attemptat paa en egentlig Brandstiftelse. Idet man er gaaet ud fra den Forudsætning, at enhver Ildspaaføttelse paa Gjenstande, der ikke henhøre til eller kunne sættes i Klasse med de i Udkastets §§ 276—278 omhandlede, iøvrigt efter Omstændighederne maa falde ind under Straffebestemmelserne angaaende Ddelæggelse af Andres Eiendele eller om Assurancevig eller under Brandpoliti-Anordningerne, eller slet ikke kan ansees som strafbar, har man derfor ikke desangaaende optaget nogen Bestemmelse i nærværende Kapitel, der, som Dverkskriften antyder, kun angaaer Brandstiftelse. Selvfølgelig faaer dette ogsaa Indflydelse paa de i Kapitlet forekommende Straffebestemmelser, og navnlig er det begrundet i den ommeldte Begrændsning af Begrebet om Brandstiftelse, at der ikke i Udkastets § 278, der tillige tildeels omfatter Fd. 26 Marts 1841 § 7, er aabnet Udgang til en saadan Nedsættelse af Straffen til de laveste Grader af Fængsel eller endog til Bøder, som ifølge den nydnævnte Paragraph i Fd. 1841, sammenholdt med Motiverne til samme, ikke kan ansees udelukket for Ildspaaføttelse paa „Gjenstande, der ikke med Hensyn til deres Betydning eller Faren for Ildens videre Udbredelse kunne sættes ved Siden af de i Fd.s § 6 (jfr. Udkastets § 278) nævnte“.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal man til Kapitlets enkelte §§er erindre Følgende. — § 276 svarer til Fd. 26 Marts 1841 §§ 1—3, idet man, næst enkelte Redaktionsforandringer, væsentlig kun, som formeentlig oversflødige, har udeladt de i §§ 1 og 2 til nærmere Forklaring tilføiede Exemppler, uden